

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีผลการพิจารณาคำขออนุญาตรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. และบริษัท ม.

ระหว่าง	บริษัท ฮ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ขออนุญาตรวมธุรกิจ
	บริษัท ม.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

คำขออนุญาตรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ฮ. ได้ยื่นแบบคำขออนุญาตรวมธุรกิจ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เพื่อขอให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า พิจารณาคำขออนุญาตรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. และบริษัท ม. ก่อนกระทำการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่ขออนุญาตรวมธุรกิจ

บริษัท ฮ. (ผู้ขออนุญาต) จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศญี่ปุ่น ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสายเคเบิลควบคุมระยะไกลสำหรับยานพาหนะสองล้อและสี่ล้อ อุปกรณ์อุตสาหกรรม อุปกรณ์ทางการแพทย์ เครื่องใช้ภายในบ้าน และเรือ รวมถึงชุดควบคุมรางกระจกหน้าต่าง โมดูลประตู และประตูท้ายไฟฟ้าสำหรับยานพาหนะสี่ล้อ และชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง และในปี ๒๕๖๗ มีรายได้รวม xxx,xxx ล้านบาท หรือประมาณ xx,xxx ล้านบาท

ทั้งนี้ ผู้ขออนุญาตมีบริษัทที่มีลักษณะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑ บริษัท คือ บริษัท ฮ.๑

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ม. (ผู้ถูกรวมธุรกิจ) จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศ ประกอบธุรกิจพัฒนา ผลิต และจำหน่ายชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีฟังก์ชันการทำงาน ผลิตภัณฑ์หลักประกอบด้วย (๑) อุปกรณ์ล็อกประตูรถยนต์ประเภทต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์ล็อกประตูข้าง อุปกรณ์ล็อกประตูหลัง อุปกรณ์ล็อกฝากระโปรงท้าย และอุปกรณ์ล็อกฝากระโปรงหน้า อุปกรณ์ล็อกเบาะที่นั่ง (๒) ประตูบานเลื่อนไฟฟ้าและประตูท้ายไฟฟ้า และ (๓) ข้อต่อกันกระแทกและบานพับประตูข้าง และในปี ๒๕๖๗ มีรายได้รวม xx,xxx ล้านบาท หรือประมาณ xx,xxx ล้านบาท

ทั้งนี้ ผู้ถูกรวมธุรกิจมีบริษัทที่มีลักษณะเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑ บริษัท คือ บริษัท ม.๑

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

๒.๑ วิธีการรวมธุรกิจ

บริษัท ฮ. จะเข้าซื้อหุ้นสามัญทั้งหมดที่ออกและเสนอขายให้แก่ผู้ลงทุนของบริษัท ม. การรวมธุรกิจดังกล่าวคาดว่าจะมีมูลค่าการรวมธุรกิจประมาณ xx,xxx ล้านบาท หรือประมาณ xx,xxx ล้านบาท

๒.๒ โครงสร้างการถือหุ้นภายหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ ผู้ขออนุญาตจะถือหุ้นในผู้ถูกรวมธุรกิจสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐

๒.๔ ระยะเวลาดำเนินการรวมธุรกิจ

ผู้ขออนุญาตชี้แจงว่า ผู้ขออนุญาตจะดำเนินการรวมธุรกิจภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการรวมธุรกิจจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามความในพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาในการดำเนินการดังกล่าวให้สำเร็จครบถ้วน ผู้ขออนุญาตคาดว่า การรวมธุรกิจจะเสร็จสิ้นภายในเดือนกันยายน ๒๕๖๘

๒.๓ วัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจ

ผู้ขออนุญาตชี้แจงว่า ผู้ขออนุญาตประสงค์จะเป็นซัพพลายเออร์แบบครบวงจรในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นเป็นซัพพลายเออร์ชั้นนำของโลกในผลิตภัณฑ์สายควบคุมและผลิตภัณฑ์โมดูล (Module) สำหรับรถยนต์ ผู้ขออนุญาตจึงได้วางกลยุทธ์ให้ตลาดโลกและนวัตกรรมทางเทคโนโลยีเป็นสนามแข่งขันที่สำคัญ โดยผู้ขออนุญาตมีจุดแข็งด้านความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีชุดควบคุมการทำงานด้วยรีโมทคอนโทรล รวมถึงชุดระบบควบคุมที่ใช้พลังงานและควบคุมจากระยะไกล ตลอดจนความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนพื้นฐานต่าง ๆ การควบคุมคุณภาพความสามารถในการส่งมอบสินค้าและการขยายธุรกิจทั่วโลก สำหรับผู้ถูกรวมธุรกิจมีจุดเด่นในด้านความสามารถทางเทคโนโลยีและตราสินค้าที่แข็งแกร่งในตลาดผลิตภัณฑ์อุปกรณ์ล็อกประตูรถยนต์ โดยผลิตภัณฑ์ของบริษัทได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากลูกค้าในระดับสากล

การรวมธุรกิจในครั้งนี้ ผู้ขออนุญาตคาดว่าจะช่วยให้บริษัทสามารถมีส่วนร่วมในการสนับสนุนด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและสร้างมูลค่าเพิ่มใหม่ ๆ ให้กับตลาดชิ้นส่วนประตูรถยนต์โดยรวมสามารถส่งมอบผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง รวมถึงเพิ่มศักยภาพในการส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้าและพันธมิตรทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นวินิจฉัย

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาประเด็นวินิจฉัยการขออนุญาตรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. และบริษัท ม. ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยประเด็นวินิจฉัยแบ่งออกเป็น ๕ ประเด็นหลักดังต่อไปนี้

๑. การพิจารณาโครงสร้างผู้ถือหุ้นและอำนาจควบคุมของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจเพื่อพิจารณาว่ามีผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจและของคู่แข่งรายอื่นในตลาดหรือไม่ รวมถึงการเข้าซื้อหุ้นดังกล่าวเป็นไปตามลักษณะการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๒. การพิจารณาขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจเพื่อพิจารณาว่าขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นอย่างไร

๓. การพิจารณาโครงสร้างตลาดและการประเมินผลกระทบต่อการแข่งขันที่อาจเกิดขึ้นภายหลังการรวมธุรกิจ เพื่อพิจารณาว่าเข้าหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งต้องขออนุญาตรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ และพิจารณาว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการแข่งขันที่อาจเกิดขึ้นภายหลังการรวมธุรกิจในประเด็นต่าง ๆ หรือไม่ ได้แก่ การกระจุกตัวในตลาด การเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่และการขยายการผลิตของคู่แข่งในตลาด (Entry and Expansion) ผลกระทบต่อการแข่งขันจากผู้ประกอบธุรกิจที่รวมธุรกิจ (Non - Coordinated Effect) ผลกระทบต่อการแข่งขันที่เกิดจากการร่วมมือกัน (Coordinated Effect) ผลกระทบต่อประโยชน์โดยรวมทางเศรษฐกิจและผู้บริโภค ผลกระทบด้านอื่น ๆ รวมถึงการประเมินประสิทธิภาพของตลาดหลังจากการรวมธุรกิจ

๔. การพิจารณาปัจจัยตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ อันได้แก่ ความจำเป็นตามควรทางธุรกิจ ประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ การไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และการไม่กระทบต่อประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ของผู้บริโภคส่วนรวม

๕. การพิจารณาว่าการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. และบริษัท ม. เห็นควรได้รับการอนุญาตให้รวมธุรกิจหรือไม่ และในกรณีที่อนุญาตให้รวมธุรกิจจะกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นวินิจฉัยที่ ๑

การพิจารณาโครงสร้างผู้ถือหุ้นและอำนาจควบคุมของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจเพื่อพิจารณาว่ามีผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจและของคู่แข่งรายอื่นในตลาดหรือไม่ รวมถึงการเข้าซื้อหุ้นดังกล่าวเป็นไปตามลักษณะการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิจารณาโครงสร้างผู้ถือหุ้น อำนาจควบคุมของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจ เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการทั้งก่อนและหลังรวมธุรกิจในประเด็นข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงสามารถสรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

(๑) บริษัท ฮ. เป็นบริษัทจดทะเบียนที่ประเทศญี่ปุ่น ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสายเคเบิลควบคุมระยะไกลสำหรับยานพาหนะสองล้อและสี่ล้อ อุปกรณ์อุตสาหกรรม อุปกรณ์ทางการแพทย์ เครื่องใช้ภายในบ้าน และเรือ รวมถึงชุดควบคุมรางกระจกหน้าต่าง โมดูลประตู และประตูท้ายไฟฟ้าสำหรับยานพาหนะสี่ล้อ และชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ คือ บริษัท ฮค. ในสัดส่วนร้อยละ ๘๐.๐๐

ส่วนบริษัท ม. เป็นบริษัทจดทะเบียนที่ประเทศญี่ปุ่น ประกอบธุรกิจพัฒนา ผลิต และจำหน่ายชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีฟังก์ชันการทำงาน ผลิตภัณฑ์หลักประกอบด้วย (๑) อุปกรณ์ล็อกประตูรถยนต์ประเภทต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์ล็อกประตูข้าง อุปกรณ์ล็อกประตูหลัง อุปกรณ์ล็อกฝากระโปรงท้าย อุปกรณ์ล็อกฝากระโปรงหน้า และอุปกรณ์ล็อกเบาะที่นั่ง (๒) ประตูบานเลื่อนไฟฟ้าและประตูท้ายไฟฟ้า และ (๓) ข้อต่อกันกระแทกและบานพับประตูข้าง โดยมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ คือ บริษัท มค. ในสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐

เมื่อพิจารณาโครงสร้างผู้ถือหุ้นและอำนาจควบคุมของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจพบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจทั้งสองรายไม่เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑

(๒) บริษัท ฮ. จะเข้าซื้อหุ้นของบริษัท ม. จำนวน xx,xxx,xxx หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมด ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวถือเป็นการเข้าซื้อหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่นตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้นเพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นวินิจฉัยที่ ๒

การพิจารณาขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจ เพื่อพิจารณาว่าขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นอย่างไร

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้ทำการวิเคราะห์ขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจ ตามข้อเท็จจริงของแบบคำขออนุญาตรวมธุรกิจและเอกสารหลักฐานประกอบ เพื่อกำหนดขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในครั้งนี้

๑. สินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

ผู้ขออนุญาต คือ บริษัท ฮ. ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายสายเคเบิลควบคุมระยะไกลสำหรับยานพาหนะสองล้อและสี่ล้อ อุปกรณ์อุตสาหกรรม อุปกรณ์ทางการแพทย์ เครื่องใช้ภายในบ้าน และเรือ รวมถึงชุดควบคุมรางกระจกหน้าต่าง โมดูลประตู และประตูท้ายไฟฟ้าสำหรับยานพาหนะสี่ล้อ และชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องสำหรับในประเทศไทย ผู้ขออนุญาตมีบริษัทซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ จำนวน ๑ บริษัท คือ บริษัท ฮ.๑ อยู่ระหว่างการชำระบัญชีเพื่อเลิกกิจการ

ผู้ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท ม. ประกอบธุรกิจพัฒนา ผลิต และจำหน่ายชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีฟังก์ชันการทำงาน ผลิตภัณฑ์หลักประกอบด้วย (๑) อุปกรณ์ล็อกประตูรถยนต์ประเภทต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์ล็อกประตูข้าง อุปกรณ์ล็อกประตูหลัง อุปกรณ์ล็อกฝากระโปรงท้าย อุปกรณ์ล็อกฝากระโปรงหน้า และอุปกรณ์ล็อกเบาะที่นั่ง (๒) ประตูบานเลื่อนไฟฟ้าและประตูท้ายไฟฟ้า และ (๓) ข้อต่อกันกระแทกและบานพับประตูข้างสำหรับในประเทศไทย ผู้ถูกรวมธุรกิจมีบริษัทซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ จำนวน ๑ บริษัท คือ บริษัท ม.๑ ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายอุปกรณ์ล็อกประตูรถยนต์ ได้แก่ ชุดล็อกประตูข้าง ชุดล็อกประตูหลัง ชุดล็อกฝากระโปรงหลัง ชิ้นส่วนประตูข้าง และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ให้กับลูกค้าในอาเซียนและต่างประเทศทั่วโลก

เมื่อพิจารณาการประกอบธุรกิจของผู้ขออนุญาตและผู้ถูกรวมธุรกิจในประเทศไทย พบว่า กลุ่มบริษัททั้งสองไม่มีการประกอบธุรกิจที่แข่งขันในตลาดเดียวกัน (Non - Overlapping) และไม่ได้อยู่ในห่วงโซ่อุปทานเดียวกันในประเทศไทย แต่ผู้ขออนุญาตและผู้ถูกรวมธุรกิจมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันในอุตสาหกรรมยานยนต์

อย่างไรก็ตาม ตลาดเป้าหมายของการรวมธุรกิจในกรณีนี้คือ ตลาดอุปกรณ์ล็อกประตูลอยยนต์ เนื่องจากธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจในประเทศไทยและมียอดขายเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ดังนั้น จึงพิจารณากำหนดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ ตลาดอุปกรณ์ล็อกประตูลอยยนต์

๒. โครงสร้างตลาด

อุปกรณ์ล็อกประตูลอยยนต์ คือ ชิ้นส่วนบริเวณตัวรถที่มีหน้าที่ยึดส่วนประกอบตัวรถ เช่น ประตูรถ ฝากระโปรงหน้า และฝากระโปรงหลัง ให้ล็อกเข้าไว้กับตัวรถและเปิดออกได้เมื่อกลไกคลายล็อกทำงาน คุณสมบัติที่ผู้พัฒนาอุปกรณ์ล็อกประตูลอยยนต์ให้ความสำคัญหลัก ๆ ได้แก่ ความแข็งแรงและปลอดภัย น้ำหนัก ขนาด และการเก็บเสียง อุปกรณ์ล็อกประตูลอยยนต์เป็นชิ้นส่วนที่ถูกออกแบบมาเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้รถ โดยการยึดประตู และฝากระโปรงเข้ากับตัวรถขณะขับเคลื่อนและไม่ทำให้ประตูและฝากระโปรงเปิดโดยไม่ได้ตั้งใจ ชิ้นส่วนนี้ถูกนำไปใช้กับยานประตูลอยหลายส่วนและอยู่ในรถหลายประเภท อุปกรณ์ล็อกประตูลอยยนต์สามารถจำแนกได้หลากหลายวิธี ได้แก่ (๑) แบ่งตามประเภทระบบ สามารถแบ่งออกเป็น อุปกรณ์ล็อกประตูลอยยนต์ที่ไม่ใช้ระบบไฟฟ้า และอุปกรณ์ล็อกประตูลอยยนต์ที่ใช้ระบบไฟฟ้า^๑ (๒) แบ่งตามประเภทการใช้งาน สามารถแบ่งเป็นประตูด้านหน้า ประตูด้านหลัง ฝากระโปรงหน้า และฝากระโปรงหลัง (๓) แบ่งตามช่องทางการจำหน่าย และ (๔) แบ่งตามภูมิภาคที่ผลิต

อุปกรณ์ล็อกประตูลอยยนต์สามารถแบ่งออกได้เป็น ๔ ประเภทหลัก ตามวิธีการนำไปใช้ ได้แก่

๑) อุปกรณ์ล็อกประตูหน้า (Side Door Latches) คือ ชิ้นส่วนที่มีกลไกยึดประตูข้างคนขับ หรือผู้โดยสารเข้ากับตัวรถขณะขับเคลื่อน และมีหน้าที่ยึดให้ประตูยังคงติดกับตัวรถเมื่อเกิดการชน เพื่อความปลอดภัยของผู้โดยสาร

๒) อุปกรณ์ล็อกประตูหลัง (Back Door Latches) คือ ชิ้นส่วนที่มีกลไกยึดประตูด้านหลัง ที่ผู้โดยสารให้เข้ากับตัวรถ เพื่อป้องกันความปลอดภัยของผู้ใช้รถเช่นกัน

๓) อุปกรณ์ล็อกฝากระโปรงหน้า (Hood Latches) คือ ชิ้นส่วนที่มีกลไกยึดฝากระโปรงหน้า ให้เข้ากับตัวรถ เพื่อป้องกันไม่ให้ฝากระโปรงหน้าเปิดออกขณะขับเคลื่อน

๔) อุปกรณ์ล็อกฝากระโปรงหลัง (Trunk Latches/Rear Gate Latches) คือ ชิ้นส่วนที่มีกลไกยึดฝากระโปรงหลังให้เข้ากับตัวรถขณะขับเคลื่อน

อุปกรณ์ล็อกประตูทั้งด้านหน้าและด้านหลังประกอบด้วย ๒ ส่วน ได้แก่ ก้ามหนีบ (Jaw) ที่จะยึดประตูเข้ากับตัวรถเมื่อปิด และคานงัด (Lever) ซึ่งเป็นตัวเชื่อมต่อระหว่างมือจับประตูกับกลไกการล็อก ซึ่งสามารถใช้งานจากภายนอกของรถผ่านกุญแจล็อกซิลินเดอร์ (Cylinder) หรือจากภายในโดยการใช้งานคัน หรือลูกบิดล็อกที่เชื่อมต่อกับมือจับของประตูด้านใน นอกจากนี้ อุปกรณ์ล็อกประตูหลังมักมีระบบล็อกป้องกันเด็กเปิดประตู (Child Lock) และในหลายกรณีสามารถล็อกและปลดล็อกได้จากภายในรถเท่านั้น

^๑ อุปกรณ์ล็อกประตูลอยยนต์ที่ไม่ใช้ระบบไฟฟ้าและอุปกรณ์ล็อกประตูลอยยนต์ที่ใช้ระบบไฟฟ้านั้นไม่มีความแตกต่างในด้านวัตถุประสงค์การใช้งาน อีกทั้งยังต้องผ่านเกณฑ์ความปลอดภัยเดียวกัน โดยแตกต่างกันที่การใช้แอคชูเอเตอร์ (Power Actuator) มาแทนการใช้แรงดึงคันโยกเพื่อเปิดประตูลอยยนต์ จึงสามารถสรุปได้ว่า อุปกรณ์ล็อกประตูลอยยนต์ทุกระบบมีการทดแทนกันได้จึงสามารถจัดให้อยู่ในตลาดที่เกี่ยวข้องเดียวกัน (ที่มา: คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสิทธิการยุโรป เลขที่อ้างอิง COMP/M.6003 Renco Group / Body Systems Holdings Netherlands BV)

สำหรับกลไกการล็อกฝากระโปรงหน้าจะทำงานเมื่อฝากระโปรงถูกปล่อยแรงดึงน้ำหนักของฝากระโปรงทำให้กลไกการล็อกเกิดขึ้นเมื่อฟอล์ค볼ต์ (Folk Bolt) หรือแคช (Catch) จับขอเกี่ยว (Striker) ที่ติดตั้งอยู่กับฝากระโปรงและระบบปีกล็อก (Ratchet) เพื่อป้องกันการหลุดของแคชในตำแหน่งที่ล็อกไว้ ส่วนการปลดล็อกจะเกิดขึ้นเมื่อปีกล็อกถูกปล่อยผ่านระบบสายเคเบิลมือจับจากภายในรถ ส่วนอุปกรณ์ล็อกฝากระโปรงหลังนั้นมีระบบล็อกที่คล้ายคลึงกันซึ่งสามารถล็อกหรือปลดล็อกได้โดยใช้กุญแจล็อกซิลินเดอร์ที่เชื่อมต่อกับตัวล็อกผ่านก้านหรือสายเคเบิล นอกจากกลไกเชิงกลที่กล่าวมานี้ ฟังก์ชันล็อกและปลดล็อกสามารถทำงานได้ด้วยระบบไฟฟ้าผ่านแอคชูเอเตอร์ (Power Actuator) ได้เช่นกัน ทั้งนี้ อุปกรณ์ล็อกประตुरถยนต์ที่ไม่ใช้ระบบไฟฟ้าและอุปกรณ์ล็อกประตुरถยนต์ที่ใช้ระบบไฟฟ้านั้น ไม่มีความแตกต่างในด้านวัตถุประสงค์การใช้งาน อีกทั้งยังต้องผ่านเกณฑ์ความปลอดภัยเดียวกัน ความต่างมีเพียงการใช้แอคชูเอเตอร์มาแทนการใช้แรงดึงคันโยกเพื่อเปิดประตुरถยนต์ จึงสามารถสรุปได้ว่า อุปกรณ์ล็อกประตुरถยนต์ทุกระบบมีการทดแทนกันได้จึงสามารถจัดให้อยู่ในตลาดเดียวกัน^๒

๓. ขอบเขตตลาด

ในการพิจารณาขอบเขตตลาดจะเป็นการพิจารณาธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจโดยพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market) และตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market) เพื่อให้ได้มาซึ่งขอบเขตตลาดตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑

๓.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง

● การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

ในการพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ พบว่า ตลาดอุปกรณ์ล็อกประตुरถยนต์ในประเทศไทย จะประกอบไปด้วยผลิตภัณฑ์ ๔ ชนิด ได้แก่ อุปกรณ์ล็อกประตुरถยนต์หน้า อุปกรณ์ล็อกประตुरถยนต์หลัง อุปกรณ์ล็อกฝากระโปรงหน้า และอุปกรณ์ล็อกฝากระโปรงหลัง โดยอุปกรณ์ล็อกประตुरถยนต์จะถูกนำไปประกอบเข้ากับประตुरถยนต์ที่มีทั้งแบบที่ไม่ใช้ไฟฟ้าและแบบที่ใช้ไฟฟ้า ซึ่งผู้ผลิตจะต้องผลิตและส่งมอบสินค้าให้ได้ตามลักษณะและคุณภาพที่ผู้ผลิตประตुरถยนต์ (ลูกค้า) กำหนด รวมถึงเป็นไปตามมาตรฐานด้านความปลอดภัยสากล

● การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

ในการพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า อุปกรณ์ล็อกประตुरถยนต์โดยทั่วไปผลิตจากโลหะหรือพลาสติกและนำไปประกอบเข้ากับชุดประตुरถยนต์ นอกจากนี้ ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายสามารถผลิตและใช้เทคโนโลยีในกระบวนการผลิตไม่แตกต่างกัน รวมถึงการขนส่งสินค้าและการจัดจำหน่ายอุปกรณ์ล็อกประตुरถยนต์ทุกประเภทได้ทั่วประเทศโดยไม่มีอุปสรรคใด ๆ

ดังนั้น ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง คือ ตลาดอุปกรณ์ล็อกประตुरถยนต์

๓.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

ในการพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ลูกค้าสามารถติดต่อซื้ออุปกรณ์ล็อกประตुरถยนต์ได้ผ่านผู้ประกอบธุรกิจเจ้าของผลิตภัณฑ์ได้โดยส่วนใหญ่จะมีสำนักงานใหญ่ในต่างประเทศซึ่งการเจรจาซื้อขายในระดับโลก นอกจากนี้ อุปกรณ์ล็อกประตुरถยนต์สามารถผลิต ขนส่ง และจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทุกชนิดได้ทุกพื้นที่ภายในประเทศไทยโดยไม่มีอุปสรรคใด ๆ อีกทั้งผู้บริโภทยังสามารถเข้าถึงผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้ง่ายโดยไม่มีข้อจำกัด อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเหตุผลดังกล่าวจะนำไปสู่

^๒ ที่มา: คำวินิจฉัยของคณะกรรมการยุโรป เลขที่อ้างอิง COMP/M.6003 Renco Group / Body Systems Holdings Netherlands BV

การกำหนดขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ที่กว้างกว่าระดับประเทศ แต่เพื่อความเหมาะสมในการพิจารณาสำหรับการรวมธุรกิจในครั้งนี้ จึงกำหนดขอบเขตตลาดในระดับประเทศไทย

ดังนั้น ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ประเทศไทย

ดังนั้น จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดจากตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เห็นควรกำหนดขอบเขตตลาด คือ ตลาดอุปกรณืล้อรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย

๔. สรุปผลการพิจารณา

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิจารณาขอบเขตตลาดและโครงสร้างตลาดของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. และบริษัท ม. โดยใช้หลักเกณฑ์การพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้วเห็นว่า ผู้ขออนุญาตและผู้ถูกรวมธุรกิจมีตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องในการรวมธุรกิจครั้งนี้ คือ ตลาดอุปกรณืล้อรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย เนื่องจากเป็นธุรกิจของผู้ถูกรวมธุรกิจในประเทศไทย

ประเด็นวินิจฉัยที่ ๓

การพิจารณาโครงสร้างตลาด และการประเมินผลกระทบต่อการแข่งขันที่อาจเกิดขึ้นภายหลังการรวมธุรกิจ เพื่อพิจารณาว่าเข้าหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งต้องขออนุญาตรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ และพิจารณาว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการแข่งขันที่อาจเกิดขึ้นภายหลังการรวมธุรกิจในประเด็นต่าง ๆ หรือไม่ อันได้แก่ การกระจุกตัวในตลาด การเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่และการขยายการผลิตของคู่แข่งในตลาด (Entry and Expansion) ผลกระทบต่อการแข่งขันจากผู้ประกอบธุรกิจที่รวมธุรกิจ (Non - Coordinated Effect) ผลกระทบต่อการแข่งขันที่เกิดจากการร่วมมือกัน (Coordinated Effect) ผลกระทบต่อประโยชน์โดยรวมทางเศรษฐกิจและผู้บริโภค ผลกระทบด้านอื่น ๆ รวมถึงการประเมินประสิทธิภาพของตลาดภายหลังจากการรวมธุรกิจ

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้ทำการวิเคราะห์โครงสร้างตลาด และการประเมินผลกระทบต่อการแข่งขันที่อาจเกิดขึ้นภายหลังการรวมธุรกิจ ตามข้อเท็จจริงของแบบคำขออนุญาตรวมธุรกิจ และเอกสารหลักฐานประกอบ เพื่อพิจารณาถึงโครงสร้างตลาดและส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ จากนั้นจะพิจารณาถึงผลกระทบต่อการแข่งขันในประเด็นต่าง ๆ อันได้แก่ การกระจุกตัวในตลาด การเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่และการขยายการผลิตของคู่แข่งในตลาด (Entry and Expansion) ผลกระทบต่อการแข่งขันจากผู้ประกอบธุรกิจที่รวมธุรกิจ (Non - Coordinated Effect) ผลกระทบต่อการแข่งขันที่เกิดจากการร่วมมือกันของผู้ประกอบธุรกิจที่ควรวรรวมกันแล้วกับผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในตลาด (Coordinated Effect) ผลกระทบต่อประโยชน์โดยรวมทางเศรษฐกิจและผู้บริโภค ผลกระทบด้านอื่น ๆ รวมถึงการประเมินประสิทธิภาพของตลาดภายหลังจากการรวมธุรกิจ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณาปัจจัยการพิจารณาคำขออนุญาตรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ส่วนแบ่งตลาด

ในการพิจารณาว่า การรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จะพิจารณาจาก ยอดเงินขายในปีที่ผ่านมาและส่วนแบ่งตลาดทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ รวมถึงผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตลาดอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย ปี ๒๕๖๗ ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ฮ. (ผู้ขออนุญาต) ไม่มีการประกอบธุรกิจในตลาดดังกล่าวในประเทศไทย และบริษัท ม. (ผู้ถูกรวมธุรกิจ) โดยบริษัท ม.๑ จำกัด มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xx.xx (อันดับที่ ๒) และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๘๑.๙๒ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ส่วนแบ่งตลาดและผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ โดยพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายในตลาดตลาดอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย ปี ๒๕๖๗ พบว่า ผู้ถูกรวมธุรกิจมี ยอดเงินขายในปีที่ผ่านมาจำนวน x,xxx ล้านบาท ซึ่งเกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท และภายหลังการรวมธุรกิจทำให้ผู้ขออนุญาตได้มาซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดในตลาดดังกล่าวในประเทศไทย เนื่องจากผู้ถูกรวมธุรกิจเข้าขายเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศฯ เนื่องจากมีส่วนแบ่งตลาดเป็นอันดับที่สอง ซึ่งเมื่อนับรวมส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาถึงอันดับหนึ่งแล้วเกินกว่าร้อยละ ๗๕

๒. การกระจุกตัวของตลาด

ตลาดอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยเป็นตลาดที่มีการกระจุกตัวสูงจากการที่ตลาดดังกล่าวมีค่า HHI เท่ากับ ๒๘๗๗.๑๙ อย่างไรก็ตาม การรวมธุรกิจในตลาดดังกล่าวไม่ทำให้ค่าการกระจุกตัวเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากก่อนการรวมธุรกิจ ผู้ขออนุญาตไม่มีการประกอบธุรกิจในอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย จึงไม่ทำให้ค่า HHI มีการเปลี่ยนแปลง

จากการวิเคราะห์การกระจุกตัวของตลาด พบว่า ตลาดอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยเป็นตลาดที่มีการกระจุกตัวสูง แต่การกระจุกตัวดังกล่าวไม่ได้เป็นผลมาจากการรวมธุรกิจและผู้ขออนุญาตไม่ได้ประกอบธุรกิจอยู่ในตลาดเดียวกันในประเทศไทย จึงไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างตลาดดังกล่าว และไม่มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อการแข่งขัน

๓. การเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่และการขยายการผลิตของคู่แข่งในตลาด (Entry and Expansion)

การพิจารณาการเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่ (Entry) โดยพิจารณาจากประเด็นสภาพการแข่งขันในตลาดอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย กฎหมายระเบียบของภาครัฐและอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด ส่วนการพิจารณาการขยายการผลิตของคู่แข่งในตลาด (Expansion) โดยพิจารณาจากประเด็นด้านความสามารถในการแข่งขันของคู่แข่ง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๓.๑ ผลกระทบต่อการเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่ (Entry)

- สภาพการแข่งขันในตลาดอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย

ในการประกอบธุรกิจในตลาดอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย พบว่า พฤติกรรมการแข่งขันของคู่แข่งในตลาดอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์เป็นตลาดที่มีการแข่งขันด้านราคาความสามารถในการผลิต และความสามารถในการผลิตอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยให้

ตรงกับความต้องการของลูกค้าที่เป็นผู้ผลิตยานยนต์แบรนด์ต่าง ๆ (Original Equipment Manufacturer: OEM) ทั้งในด้านการออกแบบและฟังก์ชันการใช้งาน รวมถึงการผลิตอุปกรณ์ตามแบบมาตรฐานของยานยนต์สัญชาตินั้น ๆ โดยผู้ผลิตรถยนต์จะพิจารณาปัจจัยเหล่านี้ในการตัดสินใจเลือกผู้ผลิตและจำหน่ายตลาดอุปกรณ์ล้อรถประจําประเทศไทย นอกจากนี้ สภาพการแข่งขันภายหลังการรวมธุรกิจยังคงเดิม เนื่องจากผู้ขออนุญาตไม่มีการประกอบธุรกิจในตลาดดังกล่าวทำให้จำนวนผู้ประกอบการในตลาดไม่มีการเปลี่ยนแปลง จึงสรุปได้ว่า สภาพการแข่งขันของตลาดไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากการรวมธุรกิจ

- กฎหมายและระเบียบของภาครัฐ

ในการประกอบธุรกิจในตลาดอุปกรณ์ล้อรถประจําประเทศไทย พบว่า กฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ไม่เป็นอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาดดังกล่าว เนื่องจากผู้ที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจจะต้องได้รับใบอนุญาตต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นเพียงกฎเกณฑ์ทั่วไปที่ผู้ประสงค์จะประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายอุปกรณ์ล้อรถประจําประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามเพื่อให้ได้รับอนุญาตที่จำเป็นได้ โดยมีใบอนุญาตหลักที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือขยายโรงงาน ใบอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก และมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จึงสรุปได้ว่า กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ไม่เป็นอุปสรรคของผู้ประกอบธุรกิจที่ประสงค์จะเข้าสู่ตลาดอุปกรณ์ล้อรถประจําประเทศไทย

- อุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด

ในการประกอบธุรกิจในตลาดอุปกรณ์ล้อรถประจําประเทศไทย พบว่า การเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่หรือการขยายฐานการผลิตของคู่แข่งในตลาดอุปกรณ์ล้อรถประจําประเทศไทยสามารถประมาณระยะเวลาโดยเฉลี่ยตั้งแต่เริ่มจัดตั้งบริษัทจนถึงเริ่มดำเนินการผลิตและจำหน่ายเชิงพาณิชย์ได้ภายในระยะเวลาเพียง ๑๒ - ๑๘ เดือน โดยขึ้นอยู่กับขนาดของโครงการ ความพร้อมของเงินทุน และปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลาอันสั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นการขยายฐานการผลิตของคู่แข่งเดิมในตลาดย่อมใช้ระยะเวลาที่สั้นกว่าเพราะผู้ประกอบการเหล่านั้นจะมีความพร้อมทั้งด้านสถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ และเทคโนโลยี ซึ่งอาจใช้เวลาเพียง ๖ - ๑๒ เดือนก็สามารถเริ่มผลิตเชิงพาณิชย์ได้ จึงสรุปได้ว่า การเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่และการขยายฐานการผลิตของคู่แข่งในตลาดอุปกรณ์ล้อรถประจําประเทศไทยสามารถทำได้ในระยะเวลาอันสั้น

- การเข้าถึงวัตถุดิบหรือสิ่งที่จำเป็นในการผลิตอื่น ๆ

ในการประกอบธุรกิจในตลาดอุปกรณ์ล้อรถประจําประเทศไทย พบว่า การเข้าสู่ตลาดอุปกรณ์ล้อรถประจําไทยนั้นต้องใช้เงินลงทุนที่สูง โดยเฉพาะในการสร้างโรงงานผลิตที่จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก เช่น ค่าที่ดิน อาคาร เครื่องจักร อุปกรณ์ และระบบสาธารณูปโภค รวมถึงค่าวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งการลงทุนก่อสร้างโรงงานผลิตอุปกรณ์ล้อรถประจําไทยอาจต้องใช้เงินลงทุนประมาณ ๒๐๐ - ๕๐๐ ล้านบาท อีกทั้งในการผลิตอุปกรณ์ล้อรถประจําไทยมีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูงทั้งในด้านวัสดุและกระบวนการผลิตเพื่อให้กระบวนการผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การใช้ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ในสายการผลิตเพื่อลดต้นทุนแรงงานและเพิ่มกำลังการผลิตต่อชั่วโมง นอกจากนี้ ผู้ประกอบธุรกิจสามารถขอรับสิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เช่น ลดหย่อนภาษี ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบได้ ซึ่งทรัพยากรหรือวัตถุดิบที่สำคัญ คือ โลหะพลาสติกโพลีเมอร์ ยาง รวมไปถึงชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ โดยวัตถุดิบดังกล่าวสามารถจัดหาได้ภายในประเทศได้ง่าย จึงสรุปได้ว่า การประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายอุปกรณ์ล้อรถประจําไทย มีต้นทุนที่ค่อนข้างสูง แต่ผู้ประกอบการที่ต้องการเข้าสู่ตลาดดังกล่าวหรือขยายการผลิตเดิมของตนเองสามารถเข้าถึงแหล่งทุนหรือการสนับสนุนจากภาครัฐ รวมถึงผู้ประกอบการที่ต้องการประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายอุปกรณ์ล้อรถ

ประตูลอยที่ไม่มีอุปสรรคที่จะเข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจแต่อย่างใด ดังนั้น การรวมธุรกิจนี้ ก็ไม่ได้ทำให้ผู้ประกอบการรายอื่นถูกจำกัดการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและทรัพยากรที่จำเป็นในการผลิต

จากการวิเคราะห์การเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่และการขยายการผลิต ของคู่แข่งในตลาด พบว่า การรวมธุรกิจในครั้งนี้ไม่มีตลาดที่มีการแข่งขันกันระหว่างผู้ขออนุญาตและ ผู้ถูกรวมธุรกิจ จึงไม่ส่งผลให้จำนวนผู้ประกอบการในตลาดอุปกรณ์ล้อรถประตูลอยในประเทศไทย มีการเปลี่ยนแปลงภายหลังการรวมธุรกิจ ดังนั้น การรวมธุรกิจในกรณีนี้จะไม่ส่งผลให้พฤติกรรมการแข่งขัน ของคู่แข่งในตลาด หรืออุปสรรคต่อการเข้าสู่ตลาดอุปกรณ์ล้อรถประตูลอยในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป และคู่แข่งในตลาดอุปกรณ์ล้อรถประตูลอยในประเทศไทยจะยังคงมีโอกาสในการขยายตลาด

๓.๒ ผลกระทบต่อการขยายธุรกิจของคู่แข่งในตลาด (Expansion)

จากข้อมูลของผู้ประกอบการที่เข้ามาในตลาดอุปกรณ์ล้อรถประตูลอยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา สามารถประมาณระยะเวลาโดยเฉลี่ยตั้งแต่เริ่มจัดตั้งบริษัทจนถึงเริ่มดำเนินการผลิตและจำหน่ายเชิงพาณิชย์ได้ดังนี้

- การจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทใช้เวลาประมาณ ๑ - ๓ เดือน (ขึ้นอยู่กับความพร้อม ของเอกสารและขั้นตอนการพิจารณาของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า)
- การสรรหาที่ดินและก่อสร้างโรงงานใช้เวลาประมาณ ๖ - ๑๒ เดือน (ขึ้นอยู่กับทำเลที่ตั้ง ขนาดของโรงงาน และความพร้อมของสาธารณูปโภค)
- การติดตั้งเครื่องจักรและสายการผลิตใช้เวลาประมาณ ๓ - ๖ เดือน หลังจาก ก่อสร้างโรงงานแล้วเสร็จ โดยขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ใช้
- การทดสอบระบบและผลิตกันท์ใช้เวลาประมาณ ๑ - ๓ เดือน ขึ้นอยู่กับขนาด ของการผลิต จำนวนรุ่นผลิตภัณฑ์ และมาตรฐานที่ต้องการ
- การขอใบอนุญาตประกอบกิจการต่าง ๆ เช่น ใบอนุญาตโรงงาน ใบอนุญาตวัตถุ อันตราย เครื่องหมาย มอก. ใช้เวลารวมกันประมาณ ๒ - ๔ เดือน โดยสามารถดำเนินการไปพร้อมกับการ ก่อสร้างและติดตั้งเครื่องจักรได้

โดยรวมแล้วผู้ประกอบการรายใหม่อาจเข้าสู่ตลาดดังกล่าวได้ภายในระยะเวลาเพียง ๑๒ - ๑๘ เดือน โดยขึ้นอยู่กับขนาดของโครงการ ความพร้อมของเงินทุน และปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลาอันสั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากเป็นการขยายฐานการผลิตของคู่แข่งเดิมในตลาด ย่อมใช้ระยะเวลาที่สั้นกว่า เนื่องจาก ผู้ประกอบธุรกิจเหล่านั้นมักจะมีความพร้อมทั้งด้านสถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ และเทคโนโลยีอยู่แล้ว ซึ่งอาจใช้เวลา เพียง ๖ - ๑๒ เดือนก็สามารถเริ่มผลิตเชิงพาณิชย์ได้ จึงสรุปได้ว่า การเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่และ การขยายฐานการผลิตของคู่แข่งในตลาดอุปกรณ์ล้อรถประตูลอยในประเทศไทย สามารถทำได้ในระยะเวลาอันสั้น

ดังนั้น เมื่อพิจารณาการเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่และการขยายฐาน การผลิตของคู่แข่งในตลาดอุปกรณ์ล้อรถประตูลอยในประเทศไทย โดยพิจารณาจากข้อกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องและต้นทุนการประกอบธุรกิจในด้านต่าง ๆ พบว่า แม้ว่าการประกอบธุรกิจในตลาดอุปกรณ์ล้อรถ ประตูลอยในประเทศไทยจะต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก แต่การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบธุรกิจ ก็สามารถทำได้ง่าย อีกทั้งทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการผลิตก็สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย และการเข้าสู่ตลาด ของผู้ประกอบการรายใหม่หรือการขยายฐานการผลิตของคู่แข่งก็สามารถดำเนินการได้ในระยะเวลาอันสั้น ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ตลาดอุปกรณ์ล้อรถประตูลอยในประเทศไทยมีอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาดในระดับที่ต่ำ และคู่แข่งในตลาดสามารถขยายธุรกิจได้ในระยะเวลาอันสั้น

๔. ผลกระทบต่อการแข่งขันจากผู้ประกอบธุรกิจที่รวมธุรกิจ (Non - Coordinated Effect)

การพิจารณาผลกระทบต่อการแข่งขันจากผู้ประกอบธุรกิจที่รวมธุรกิจ (Non - Coordinated Effect) จะพิจารณาผลกระทบจากผู้ประกอบธุรกิจที่รวมธุรกิจ ที่อาจส่งผลกระทบต่อคู่แข่ง ชัฟฟลายเออร์ และลูกค้า โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

● ผลกระทบต่อคู่แข่ง (Competitor)

การรวมธุรกิจนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อคู่แข่ง เนื่องจากการรวมธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจที่ไม่ได้เป็นคู่แข่งกันในตลาดเดียวกัน ซึ่งทำให้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดหรือส่วนแบ่งตลาด นอกจากนี้ ผู้ขออนุญาตยังคงอยู่ภายใต้สภาวะการแข่งขันของตลาดเดียวกับก่อนการรวมธุรกิจ โดยส่วนแบ่งตลาดของผู้ขออนุญาตมีสัดส่วนร้อยละ xx.xx (อันดับที่ ๒) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับส่วนแบ่งตลาดของบริษัท อ. ที่มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xx.xx (อันดับที่ ๑) อีกทั้งเมื่อพิจารณาค่าการกระจุกตัวของตลาดไม่มีการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาตรฐานและคุณสมบัติพื้นฐานที่คล้ายคลึงกันทั้งในด้านคุณภาพและมาตรฐานความปลอดภัยสากล ดังนั้น ผลกระทบของผู้ประกอบการธุรกิจแต่ละรายจึงไม่มีความแตกต่างกันมากนัก และการปรับปรุงผลิตภัณฑ์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปจึงไม่เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างก้าวกระโดด รวมถึงผลิตภัณฑ์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นสินค้าเชิงเทคนิค โดยผู้ซื้อเป็นผู้ผลิตและประกอบรถยนต์จะตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลจำเพาะทางเทคนิคเป็นหลัก ทำให้การสื่อสารทางการตลาดเชิงอารมณ์ความรู้สึกจะไม่ได้ส่งผลมากนัก จึงสรุปได้ว่า การรวมธุรกิจนี้ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคู่แข่งในตลาดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย

● ผลกระทบต่อซัพพลายเออร์ (Supplier)

การรวมธุรกิจนี้ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อซัพพลายเออร์ เนื่องจากผู้ขออนุญาตไม่ได้เกิดอำนาจผูกขาดในการซื้อวัตถุดิบ (Monopsony Power) จากการที่ซัพพลายเออร์ในตลาดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่มีลูกค้าที่หลากหลายทั้งในอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่ใช้วัตถุดิบประเภทเดียวกัน เช่น โลหะ พลาสติก โพลีเมอร์ ยาง รวมไปถึงชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ดังนั้น การรวมธุรกิจครั้งนี้จึงไม่ได้ส่งผลกระทบต่ออำนาจต่อรองของซัพพลายเออร์มากนัก และหากผู้ขออนุญาตมีพฤติกรรมใดต่อซัพพลายเออร์อย่างไม่เป็นธรรมอาจทำให้ซัพพลายเออร์หันไปขายให้กับคู่แข่งที่ให้เงื่อนไขดีกว่าได้ สามารถพิจารณาได้ว่า ผู้ถูกรวมธุรกิจไม่ได้พึ่งพิงซัพพลายเออร์รายใดรายหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีสัดส่วนการซื้อวัตถุดิบแต่ละประเภทค่อนข้างกระจายตัว โดยพิจารณาประเภทวัตถุดิบสูงสุดได้แก่ มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรง (DC Motor) มีสัดส่วนการซื้อสินค้าจากซัพพลายเออร์เพียงร้อยละ ๑๐.๐๐ ซึ่งผู้ถูกรวมธุรกิจไม่มีความสามารถหรือแรงจูงใจในการปิดกั้นการเข้าถึงสินค้าหรือวัตถุดิบของคู่ค้ารายอื่น และไม่สามารถปิดกั้นไม่ให้ผู้ถูกรวมธุรกิจทำการซื้อสินค้าจากผู้ขายรายอื่นในตลาดได้ จึงสรุปได้ว่า การรวมธุรกิจนี้ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อซัพพลายเออร์ในตลาดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย

● ผลกระทบต่อลูกค้า (Consumer)

การรวมธุรกิจนี้ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อลูกค้า เนื่องจากลูกค้าส่วนใหญ่จะประกอบธุรกิจโรงงานประกอบรถยนต์ ซึ่งเป็นกิจการร่วมทุนระหว่างผู้ผลิตรถยนต์ชาวญี่ปุ่นที่มีการบริหารจัดการการจัดซื้อตามนโยบายที่กำหนดโดยบริษัทร่วมทุนฝ่ายญี่ปุ่น โรงงานประกอบรถยนต์ของญี่ปุ่นจึงจะตกลงซื้ออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จากกิจการร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่นภายใต้ข้อตกลงการซื้อขายมาตรฐาน อีกทั้งการคัดเลือกผู้จำหน่ายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ผลิตรถยนต์จะเริ่มขึ้นตั้งแต่รถยนต์รุ่นใหม่ยังอยู่ในขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาตัวถังรถยนต์หรือเมื่อมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างตัวรถยนต์ สำหรับการเสนอราคาของผู้จำหน่ายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่อผู้ผลิตรถยนต์นั้น ผู้ผลิตรถยนต์ส่งคำขอใบเสนอราคามายังผู้ผลิอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งผู้ผลิอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต้องแข่งขันกันในด้านราคา ผู้ผลิตรถยนต์จะกำหนดให้ผู้เสนอราคาต้องเปิดเผยรายละเอียดต่าง ๆ โดยต้องแสดงให้เห็นถึงต้นทุนการผลิต ได้แก่ ข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับต้นทุนวัตถุดิบและชิ้นส่วน ต้นทุนการขนส่ง ค่าใช้จ่ายในการบริหาร และกำไรก่อนหักภาษี อีกทั้งผู้ผลิตรถยนต์จะจำกัดอัตรากำไรสูงสุด รวมถึงวิธีการลดต้นทุนและการเพิ่มคุณสมบัติใหม่ ๆ ให้แก่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในบางกรณีผู้ผลิตรถยนต์อาจมีกำหนดให้ผู้ผลิอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต้องลดราคาสินค้าในแต่ละปี และในการพิจารณาเลือกผู้ผลิอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับรถยนต์ใหม่ ผู้ผลิตรถยนต์จะส่งคำขอใบเสนอราคา

ไปยังผู้ผลิตอุปกรณ์ล็อกประตูลอยนตมากกว่าหนึ่งรายโดยพิจารณาจากคุณสมบัติด้านราคาเป็นหลัก และหากผู้ผลิตอุปกรณ์ล็อกประตูลอยนตรายเดิมขอปรับขึ้นราคาสินค้า ทางผู้ผลิตลอยนตเองก็มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนไปเลือกใช้ผู้ผลิตอุปกรณ์ล็อกประตูลอยนตรายอื่น จากข้อเท็จจริงดังกล่าว ผู้ผลิตอุปกรณ์ล็อกประตูลอยนตไม่มีอำนาจต่อรองกับลูกค้าซึ่งเป็นผู้ผลิตลอยนตที่มีอำนาจต่อรองเป็นอย่างมาก ส่งผลให้กำไรจากการขายอุปกรณ์ล็อกประตูลอยนตจึงอยู่ในระดับต่ำ

ในทางตรงกันข้าม การรวมธุรกิจนี้อาจช่วยให้ผู้ขออนุญาตมีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้นจากการพัฒนาสินค้าและบริการที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดียิ่งขึ้นทั้งในด้านคุณสมบัติและคุณภาพ การพัฒนาปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพผ่านการแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ รวมถึงเทคนิควิธีการในการปรับปรุงกระบวนการผลิตจากผู้รวมธุรกิจซึ่งจะช่วยให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลดลง อันจะช่วยให้ลูกค้าสามารถเข้าถึงสินค้าในราคาที่ลดลงหรือคงที่ในระยะยาว จึงสรุปได้ว่าการรวมธุรกิจนี้ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อลูกค้าในตลาดอุปกรณ์ล็อกประตูลอยนตในประเทศไทย

กลุ่มลูกค้าหลักของผู้รวมธุรกิจเป็นผู้ประกอบธุรกิจรายใหญ่ที่ผลิตและจำหน่ายยานยนต์สัญชาติญี่ปุ่นซึ่งมีอำนาจในการเจรจาต่อรองสูง โดยผู้ประกอบธุรกิจในตลาดอุปกรณ์ล็อกประตูลอยนตในประเทศไทยมีการแข่งขันกันในด้านราคาและความสามารถในการผลิตเป็นสำคัญ เมื่อการรวมธุรกิจในครั้งนี้จะไม่ส่งผลให้จำนวนคู่แข่งในตลาดอุปกรณ์ล็อกประตูลอยนตในประเทศไทยลดลง ดังนั้น ผู้ขออนุญาตจึงไม่สามารถที่จะขึ้นราคาเพื่อสร้างกำไรได้ เนื่องจากการขึ้นราคาอาจส่งผลให้ผู้รวมธุรกิจสูญเสียฐานลูกค้าได้ ดังนั้น ผู้ขออนุญาตจึงไม่มีแรงจูงใจที่จะใช้อำนาจเหนือตลาดในทางมิชอบ อันเป็นผลเสียต่อลูกค้า

จากการวิเคราะห์ผลกระทบต่อการแข่งขันจากผู้ประกอบธุรกิจที่รวมธุรกิจ (Non - Coordinated Effect) พบว่า ผู้ขออนุญาตไม่มีข้อได้เปรียบหรือแรงจูงใจที่จะใช้อำนาจตลาดฝ่ายเดียวในทางที่มิชอบภายหลังการรวมธุรกิจ เพื่อลดหรือจำกัดการแข่งขันในตลาด อันจะส่งผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ โดยสรุปได้ดังนี้ (๑) ไม่ส่งผลกระทบต่อคู่แข่ง เนื่องจากการรวมธุรกิจในกรณีนี้ไม่ส่งผลให้ผู้ขออนุญาตมีส่วนแบ่งตลาดหรืออำนาจเหนือตลาดเพิ่มขึ้นหรือทำให้โครงสร้างตลาดเปลี่ยนแปลงไป (๒) ไม่ส่งผลกระทบต่อซัพพลายเออร์ เนื่องจากผู้รวมธุรกิจในกรณีนี้ไม่ทำให้ผู้ขออนุญาตมีอำนาจในการต่อรองกับซัพพลายเออร์เพิ่มขึ้น และ (๓) ไม่ส่งผลกระทบต่อลูกค้า เนื่องจากลูกค้ามีอำนาจในการเจรจาต่อรองสูง และมีการแข่งขันด้านราคาและความสามารถในการผลิตให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า

๕. ผลกระทบต่อการแข่งขันที่เกิดจากการร่วมมือกัน (Coordinated Effect)

การพิจารณาผลกระทบต่อการแข่งขันที่เกิดจากการร่วมมือกัน (Coordinated Effect) จะพิจารณาลักษณะโครงสร้างตลาด และแรงจูงใจของผู้ประกอบธุรกิจที่จะร่วมมือกัน เพื่อลดหรือจำกัดการแข่งขันในตลาด อันอาจส่งผลกระทบต่อคู่แข่ง ซัพพลายเออร์ และลูกค้า มีรายละเอียดดังนี้

● ผลกระทบต่อคู่แข่ง (Competitor)

การรวมธุรกิจนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อคู่แข่ง เนื่องจากโครงสร้างตลาดภายหลังจากการรวมธุรกิจยังอยู่ในลักษณะเช่นเดียวกับโครงสร้างตลาดก่อนที่จะมีการรวมธุรกิจ และการที่ผู้ประกอบธุรกิจรายใหญ่สองรายแรกมีส่วนแบ่งตลาดใกล้เคียงกันถือเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้ประกอบธุรกิจรายใหญ่แข่งขันเพื่อแย่งชิงความเป็นผู้นำตลาดอยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้การร่วมมือเพื่อผูกขาดตลาดจึงเป็นไปได้ยาก นอกจากนี้ อุปกรณ์ล็อกประตูลอยนต เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานในการผลิต การสร้างความแตกต่างระหว่างผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตแต่ละรายทำได้ยาก ส่งผลให้ผู้ผลิตลอยนตมีความยืดหยุ่นที่จะเปลี่ยนไปใช้สินค้าของผู้ผลิตรายอื่นสำหรับรถยนต์รุ่นอื่น ๆ หากมีการปรับขึ้นราคาสินค้า อีกทั้งผู้ผลิตอุปกรณ์ล็อกประตูลอยนตส่วนใหญ่ในตลาดมักมีกำลังการผลิตส่วนเกินที่ยังไม่ได้ถูกใช้งาน เมื่อใดที่อุปสงค์สำหรับอุปกรณ์ล็อกประตูลอยนตของผู้ผลิตลอยนตปรับตัวเพิ่มขึ้นจะได้รับการตอบสนองผ่านการแข่งขันระหว่างผู้ผลิตที่มีกำลังการผลิตส่วนเกิน ดังนั้น ผู้ผลิตจึงไม่มีแรงจูงใจที่จะร่วมมือกันในการกำหนดราคาหรือจำกัดการแข่งขันระหว่างกันแต่อย่างใด

อีกทั้งผู้ผลิตรายเล็กก็มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวกระตุ้นการแข่งขันที่ป้องกันไม่ให้ผู้นำในอุตสาหกรรมร่วมมือกันเพื่อลดการแข่งขันได้ เพราะอุปกรณืลือกประตुरถยนต์เป็นผลิตภัณฑ์มาตรฐานที่ผลิตภัณฑ์ไม่ได้มีความแตกต่างกันมากนักทำให้ผู้ผลิตรายเล็กเหล่านี้มักจะมีรายได้เปรียบ เช่น มีความชำนาญเฉพาะด้านในตลาดบางกลุ่มหรือบางพื้นที่ หรือมีความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าบางราย ดังนั้น หากผู้นำตลาดร่วมกันตั้งราคาสูง ผู้ผลิตรายเล็กก็พร้อมจะแย่งชิงส่วนแบ่งตลาดทันที ซึ่งจะทำให้ความร่วมมือกันนั้นขาดเสถียรภาพและล้มเหลวในที่สุด รวมถึงตลาดอุปกรณืลือกประตुरถยนต์ในประเทศไทยมีความโปร่งใส (Transparency) ไม่สูงนัก ส่งผลให้ผู้ขายแต่ละรายไม่อาจทราบราคาและปริมาณการขายที่แท้จริงของคู่แข่ง เนื่องจากการขายส่วนใหญ่เป็นการเจรจาซื้อขายเป็นราย ๆ ไป ทำให้ยากในการติดตามและลงโทษผู้ขายรายใดที่ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน (Detection and Punishment of Deviation) จึงสรุปได้ว่า การรวมธุรกิจนี้ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบจากการร่วมมือกันคู่แข่งในตลาดอุปกรณืลือกประตुरถยนต์ในประเทศไทย

● ผลกระทบต่อซัพพลายเออร์ (Supplier)

การรวมธุรกิจนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อซัพพลายเออร์ เนื่องจากในตลาดอุปกรณืลือกประตुरถยนต์ในประเทศไทยยังคงมีผู้ประกอบการธุรกิจอีกหลายรายซึ่งเป็นทางเลือกให้กับซัพพลายเออร์ ส่งผลให้ผู้ซื้อไม่สามารถตกลงกันเพื่อกดดันราคาหรือกำหนดเงื่อนไขทางการค้ากับซัพพลายเออร์ได้โดยง่าย โดยธรรมชาติของธุรกิจดังกล่าว ซัพพลายเออร์และผู้ผลิอุปกรณืลือกประตुरถยนต์มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจแบบพึ่งพาอาศัยกัน เช่น ผู้ผลิอุปกรณืลือกประตुरถยนต์ต้องการวัตถุดิบที่มีคุณภาพและราคาที่แข่งขันได้ ในขณะที่ซัพพลายเออร์ก็ต้องการลูกค้าที่มีการสั่งซื้อสม่ำเสมอและมีความมั่นคงทางการเงิน ดังนั้น ทั้งสองฝ่ายจึงมีการรักษาความสัมพันธ์ระยะยาวที่ดีต่อกัน อันส่งผลให้โอกาสที่จะเกิดการตกลงกันเพื่อเอารัดเอาเปรียบฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นเป็นไปได้น้อย เพราะจะส่งผลเสียต่อผู้ประกอบการทั้งคู่ในระยะยาว จึงสรุปได้ว่า การรวมธุรกิจนี้ไม่ได้ก่อให้เกิดผลกระทบจากการร่วมมือกันต่อซัพพลายเออร์ในตลาดอุปกรณืลือกประตुरถยนต์ในประเทศไทย

● ผลกระทบต่อลูกค้า (Consumer)

การรวมธุรกิจนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อลูกค้า เนื่องจากในตลาดอุปกรณืลือกประตुरถยนต์นี้ ผู้ผลิอุปกรณืลือกประตुरถยนต์มีได้อำนาจต่อรองกับผู้ซื้อแต่อย่างใด แต่กลับเป็นฝ่ายผู้ผลิตรายที่มีอำนาจต่อรองเป็นอย่างมาก เนื่องจากกระบวนการจัดซื้ออุปกรณืลือกประตुरถยนต์ของลูกค้าในตลาดนี้ เริ่มจากการส่งคำขอใบเสนอราคาไปยังผู้ผลิอุปกรณืลือกประตुरถยนต์จำนวนหลายราย ซึ่งคำขอดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ผลิอุปกรณืลือกประตुरถยนต์ต้องส่งใบเสนอราคาที่มีรายละเอียดอันแสดงให้เห็นถึงต้นทุนและอัตรากำไรทั้งหมด รวมถึงเสนอแผนในการลดต้นทุน หรือปรับปรุงกระบวนการผลิต แล้วลูกค้าจึงจะเลือกจัดซื้ออุปกรณืลือกประตुरถยนต์โดยพิจารณาจากราคาที่เสนอดังกล่าว ดังนั้น หลังจากการรวมธุรกิจนี้ ผู้ขออนุญาตจะรวมธุรกิจก็ไม่อาจตกลงกับผู้ประกอบการรายอื่น ๆ เพื่อกำหนดราคาหรือเงื่อนไขการจำหน่ายสินค้าได้โดยง่าย เนื่องจากผู้ผลิตรายหนึ่งจะกำหนดให้ผู้เสนอราคาต้องเปิดเผยรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงต้นทุนการผลิตของผู้เสนอราคา และผู้ผลิตรายหนึ่งยังเป็นฝ่ายร้องขอเชิงบังคับให้ผู้ผลิอุปกรณืลือกประตुरถยนต์ต้องลดราคาสินค้าของตนในแต่ละปีลงด้วย ทั้งนี้ ผู้ผลิอุปกรณืลือกประตुरถยนต์แต่ละรายยังคงมีข้อจำกัดด้านกำลังการผลิตที่แตกต่างกัน หากผู้ผลิตรายใดมีกำลังการผลิตเหลือจะมีแรงจูงใจที่จะผลิตสินค้าให้มากขึ้นแทนที่จะร่วมมือกับคู่แข่งเพื่อจำกัดอุปทานและขึ้นราคาสินค้า การแข่งขันด้านราคาจึงยังคงมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นเสมอ จึงสรุปได้ว่า การรวมธุรกิจนี้ไม่ได้ก่อให้เกิดผลกระทบจากการร่วมมือกันต่อลูกค้าในตลาดอุปกรณืลือกประตुरถยนต์ในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ผลกระทบต่อการแข่งขันที่เกิดจากการร่วมมือกัน (Coordinated Effect) พบว่า ผู้ขออนุญาตไม่มีโอกาสร่วมมือกับคู่แข่งเพื่อกระทำการในทางที่มีขอบภายหลังการรวมธุรกิจ เพื่อการลดหรือจำกัดการแข่งขันในตลาด อันเป็นผลเสียต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ โดยสรุปได้ดังนี้ (๑) ไม่ส่งผลกระทบต่อคู่แข่ง เนื่องจากการรวมธุรกิจในกรณีนี้ไม่ส่งผลให้ผู้ขออนุญาตมีส่วนแบ่งตลาดหรืออำนาจเหนือตลาดเพิ่มขึ้นหรือทำให้

โครงสร้างตลาดเปลี่ยนแปลงไป (๒) ไม่ส่งผลกระทบต่อซัพพลายเออร์ เนื่องจากผู้รวบรวมธุรกิจในครั้งนี้ไม่ทำให้ผู้ขออนุญาตมีอำนาจในการต่อรองกับซัพพลายเออร์เพิ่มขึ้น และ (๓) ไม่ส่งผลกระทบต่อลูกค้า เนื่องจากลูกค้ามีอำนาจในการเจรจาต่อรองสูง และมีการแข่งขันด้านราคาและความสามารถในการผลิตให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า

๖. ผลกระทบต่อประโยชน์โดยรวมทางเศรษฐกิจและผู้บริโภค

การรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจที่ไม่ได้เป็นคู่แข่งกันในตลาดเดียวกันในระดับประเทศไทย อีกทั้งเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงอำนาจควบคุมในผู้รวบรวมธุรกิจซึ่งส่งผลกระทบต่อแนวทางการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทยเท่านั้น นอกจากนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจทั้งสองรายมีความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี ตลอดจนความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนพื้นฐานต่าง ๆ รวมถึงตราสินค้าที่แข็งแกร่งในตลาดผลิตภัณฑ์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับความนิยมและไว้วางใจจากลูกค้า อันจะเป็นการสนับสนุนเศรษฐกิจและการเติบโตอย่างยั่งยืนของประเทศไทย รวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจที่ผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จะยังคงแข่งขันกันในด้านราคา กำลังการผลิต และความสามารถในการส่งมอบชิ้นส่วนที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าและผู้บริโภคทั้งในแง่ของรูปลักษณ์และฟังก์ชันการทำงาน รวมถึงการรักษาคุณภาพของสินค้าให้ได้ตามมาตรฐานความปลอดภัย อันจะส่งผลด้านบวกต่อผู้บริโภคขั้นสุดท้าย

๗. ผลกระทบด้านอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการแข่งขันในตลาด (ถ้ามี)

● ผลกระทบในแนวดิ่ง (Vertical Effects)

การจำกัดการแข่งขันในแนวดิ่ง (Vertical Foreclosure) ในตลาดอาจเกิดขึ้นได้เมื่อการรวมธุรกิจนั้นทำให้คู่แข่งระดับปลายน้ำของผู้ขออนุญาตหรือผู้รวบรวมธุรกิจถูกจำกัดการเข้าถึงสินค้าหรือวัตถุดิบหลักของผู้ผลิตหรือผู้จัดหาสินค้าระดับต้นน้ำซึ่งเป็นหนึ่งในบริษัทที่จะมีการรวมธุรกิจนั้น (Input Foreclosure) หรือเมื่อการรวมธุรกิจนั้นจำกัดการแข่งขันของคู่แข่งระดับต้นน้ำของผู้ขออนุญาตหรือผู้รวบรวมธุรกิจ โดยจำกัดการเข้าถึงกลุ่มลูกค้าของคู่แข่งดังกล่าว (Customer Foreclosure)

อย่างไรก็ตาม การรวมธุรกิจในครั้งนี้ไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตลาดแต่อย่างใด เนื่องจากผู้ขออนุญาตไม่มีการประกอบธุรกิจในประเทศไทย อีกทั้งผู้ขออนุญาตและผู้รวบรวมธุรกิจไม่ได้เป็นผู้ควบคุมปัจจัยการผลิต และผู้ประกอบการแต่ละรายสามารถเข้าถึงผู้ซื้อและทำการจัดจำหน่ายได้ด้วยตัวเอง ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาช่องทางการจัดจำหน่ายของคู่แข่ง การรวมธุรกิจนี้จึงไม่สามารถทำให้ผู้ขออนุญาตสามารถกีดกันผู้ประกอบการรายอื่นไม่ให้เข้าถึงปัจจัยการผลิตหรือกีดกันผู้ประกอบการรายอื่นไม่ให้เข้าถึงผู้ซื้อได้ จึงสรุปได้ว่า การรวมธุรกิจในครั้งนี้ไม่ได้เป็นการรวมธุรกิจที่ก่อให้เกิดผลกระทบในแนวดิ่ง

● ผลกระทบแบบหลากหลาย (Conglomerate Effects)

เนื่องจากผู้ขออนุญาตไม่ได้มีการประกอบธุรกิจในประเทศไทย จึงไม่สามารถมีผลกระทบแบบหลากหลายได้ จึงสรุปได้ว่า การรวมธุรกิจในครั้งนี้ไม่ได้เป็นการรวมธุรกิจที่ก่อให้เกิดผลกระทบแบบหลากหลาย

๘. ผลการประเมินประสิทธิภาพของตลาดภายหลังจากการรวมธุรกิจ

เมื่อพิจารณาความเป็นไปได้ของประสิทธิภาพที่จะเกิดขึ้น พบว่า การรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจที่ไม่ได้เป็นคู่แข่งกันในตลาดเดียวกันในระดับประเทศไทย ซึ่งไม่ทำให้ผู้ขออนุญาตมีส่วนแบ่งตลาดหรืออำนาจเหนือตลาดเพิ่มขึ้นหรือทำให้โครงสร้างตลาดเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพของตลาดลดลง โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ผู้ขออนุญาตมีวัตถุประสงค์ที่จะสนับสนุนด้านนวัตกรรมเทคโนโลยี และการสร้างมูลค่าเพิ่มใหม่ ๆ ให้กับตลาดชิ้นส่วนประตูลอยน้ำโดยรวมเพื่อให้สามารถส่งมอบผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงให้แก่ลูกค้า และพันธมิตรทางธุรกิจได้มากขึ้น ภายหลังการรวมธุรกิจ โดยจะดำเนินมาตรการทางธุรกิจทั้งในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศเพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดจากการผนึกกำลังกันในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านเทคโนโลยีด้านการขาย รวมถึงด้านการตลาดซึ่งอาจส่งผลให้ประสิทธิภาพของตลาดเพิ่มขึ้นภายหลังจากการรวมธุรกิจ

ประเด็นวินิจฉัยที่ ๔ การพิจารณาปัจจัยตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ อันได้แก่ ความจำเป็นตามควรทางธุรกิจ ประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ การไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และการไม่กระทบต่อประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ของผู้บริโภคส่วนรวม

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยในการพิจารณาคำขออนุญาตรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง ตามข้อเท็จจริงของแบบคำขออนุญาตรวมธุรกิจและเอกสารหลักฐานประกอบเพื่อพิจารณาปัจจัยที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕๒ วรรคสอง ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาอนุญาตโดยคำนึงถึงความจำเป็นตามควรทางธุรกิจ ประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ การไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และการไม่กระทบต่อประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ของผู้บริโภคส่วนรวม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ความจำเป็นตามควรทางธุรกิจและประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ

การรวมธุรกิจครั้งนี้ ผู้ขออนุญาตประสงค์ที่จะมุ่งสู่การเป็นซัพพลายเออร์แบบครบวงจรของอุตสาหกรรมยานยนต์ชั้นนำของโลกด้านผลิตภัณฑ์สายควบคุมและผลิตภัณฑ์โมดูลสำหรับรถยนต์ โดยจุดแข็งของผู้ขออนุญาตอยู่ที่ความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี ชุดควบคุมการเปิดปิดด้วยรีโมทคอนโทรล ชุดระบบควบคุมที่ใช้พลังงานและควบคุมจากระยะไกล รวมถึงความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนพื้นฐานต่าง ๆ การควบคุมคุณภาพ ความสามารถในการส่งมอบสินค้า และความสามารถในการขยายธุรกิจทั่วโลก ในส่วนของผู้ถูกรวมนั้น มีจุดเด่นในด้านความสามารถทางเทคโนโลยี และตราสินค้าที่แข็งแกร่งในตลาดอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์ โดยการรวมธุรกิจในครั้งนี้ ผู้ขออนุญาตคาดว่าจะช่วยให้ผู้ถูกรวมธุรกิจสามารถมีส่วนร่วมในการสนับสนุนด้านนวัตกรรมเทคโนโลยี และการสร้างมูลค่าเพิ่มใหม่ ๆ ให้กับตลาดชิ้นส่วนจักรยานยนต์โดยรวม ซึ่งผู้ขออนุญาตเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้สามารถส่งมอบผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง เพิ่มศักยภาพในการส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้าและพันธมิตรทางธุรกิจได้มากขึ้น และภายหลังการรวมธุรกิจ ผู้ขออนุญาตมีแผนที่จะดำเนินมาตรการทางธุรกิจทั้งในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศเพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดจากการผนึกกำลังกันในด้านต่าง ๆ ดังนั้น การรวมธุรกิจในครั้งนี้มีความจำเป็นตามควรทางธุรกิจและประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ เนื่องจากมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างให้เกิดการส่งเสริมระหว่างกัน (Synergy) ทั้งในด้านเทคโนโลยี ด้านการขาย รวมถึงด้านการตลาดในระดับโลก ดังนั้น การรวมธุรกิจในครั้งนี้จึงมีความจำเป็นตามควรทางธุรกิจและประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ

๒. การไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง

การรวมธุรกิจในครั้งนี้ไม่ทำให้ผู้ขออนุญาตมีส่วนแบ่งตลาดหรืออำนาจเหนือตลาดในตลาดอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์เพิ่มขึ้น และไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างตลาดหรือก่อให้เกิดการกระจุกตัวของตลาดเพิ่มสูงขึ้น จากการวิเคราะห์ผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดอุปกรณ์ล้อรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย พบว่า การรวมธุรกิจในครั้งนี้ไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคการเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่ และการขยายตัวของคู่แข่งในตลาด และไม่ส่งผลกระทบต่อการแข่งขันจากผู้ประกอบธุรกิจที่รวมธุรกิจ (Non - Coordinated Effect) และไม่ส่งผลกระทบต่อการแข่งขันจากการร่วมมือกันกับผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในทางที่มีขอบ (Coordinated Effect) เนื่องจากผู้ขออนุญาตและผู้ถูกรวมธุรกิจไม่มีการประกอบธุรกิจที่แข่งขันในตลาดเดียวกัน (Non - Overlapping) และไม่ได้ประกอบธุรกิจอยู่ในห่วงโซ่อุปทานเดียวกันในประเทศไทย แต่ผู้ขออนุญาตและผู้ถูกรวมธุรกิจมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันในอุตสาหกรรมยานยนต์ ดังนั้น การรวมธุรกิจในครั้งนี้จึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง

๓. การไม่กระทบต่อประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ของผู้บริโภค

การรวมธุรกิจจะสร้างผลประโยชน์อันควรมีควรได้แก่ผู้บริโภคส่วนรวมจากการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมใหม่ ๆ มากยิ่งขึ้น โดยการรวมธุรกิจจะทำให้ผู้ประกอบการสามารถลงทุนด้านการวิจัยพัฒนา (Research and Development) ได้มากขึ้น สามารถจ้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานได้ รวมถึงมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความเชี่ยวชาญระหว่างบุคลากรภายในเครือ ทำให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่สามารถมอบคุณภาพและประสิทธิภาพที่สูงขึ้นให้แก่ผู้บริโภคได้ นอกจากนี้ การรวมธุรกิจยังส่งผลให้ผู้ประกอบการสามารถลงทุนด้านเทคโนโลยีการผลิตให้ทันสมัย มีการใช้เครื่องจักรอัตโนมัติและหุ่นยนต์เข้ามาช่วย ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดความผิดพลาดที่เกิดจากคนได้ ส่งผลให้ได้ผลิตภัณฑ์อุปกรณ์ล้อกรรยนต์ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ลดปัญหาสินค้ามีตำหนิหรือเสียหาย คุณสมบัติที่ดีขึ้นของผลิตภัณฑ์อุปกรณ์ล้อกรรยนต์และคุณภาพการผลิตที่เพิ่มขึ้นล้วนส่งผลดีต่อผู้บริโภคที่จะได้ใช้ผลิตภัณฑ์อุปกรณ์ล้อกรรยนต์ที่มีคุณภาพ ไม่เสียหายหรือเสื่อมสภาพเร็วเกินไปช่วยให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มค่ามากขึ้น ดังนั้น การรวมธุรกิจครั้งนี้จึงไม่ส่งผลกระทบต่อประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ของผู้บริโภคส่วนรวม จึงไม่ก่อให้เกิดการลดการแข่งขันในตลาดอย่างมีนัยสำคัญ อันจะส่งผลด้านลบต่อผู้บริโภคขั้นสุดท้าย

ประเด็นวินิจฉัยที่ ๕

การพิจารณาว่าการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. และบริษัท ม. เห็นควรได้รับการอนุญาตให้รวมธุรกิจหรือไม่ และในกรณีที่อนุญาตให้รวมธุรกิจ จะกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ได้พิจารณาคำขออนุญาตรวมธุรกิจทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว เห็นว่า การรวมธุรกิจดังกล่าวมีความจำเป็นตามควรทางธุรกิจและประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และไม่กระทบต่อประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ของผู้บริโภคส่วนรวม

ดังนั้น คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจึงมีมติอนุญาตให้รวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. และบริษัท ม. โดยไม่ได้กำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไข

คำสั่งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ได้พิจารณาคำขออนุญาตรวมธุรกิจทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว เห็นว่า การรวมธุรกิจดังกล่าวมีความจำเป็นตามควรทางธุรกิจและประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และไม่กระทบต่อประโยชน์สำคัญอันควรมีควรได้ของผู้บริโภคส่วนรวม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑๕) ประกอบมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจึงมีมติอนุญาตให้รวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. และบริษัท ม. โดยไม่ได้กำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไข ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตรวมธุรกิจมีหนังสือรายงานผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รวมธุรกิจแล้วเสร็จด้วย

ในกรณีที่ผู้ประกอบการซึ่งได้รับแจ้งคำสั่งของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าไม่เห็นด้วยกับคำสั่งนี้ มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘